Objekty a třídy

Klasický program: samostatně definovány proměnné + samostatně definovány funkce.

Objektově orientovaný program: proměnné a funkce jsou definovány spolu v objektech.

Třída – definuje strukturu objektů.

Objekt – je instance třídy.

Třída je strukturovaný datový typ obsahující nejen proměnné, ale i funkce.

```
float a1=3,a2=5;
float obsahCtverce(float a) { return a*a; }
obsahCtverce(a1)  // obsah prvního čtverce
obsahCtverce(a2)  // obsah druhého čtverce
```

Speciální funkce třídy - konstruktor a destruktor

Vlastnosti funkce konstruktoru:

- Má stejné jméno jako třída.
- Nevrací hodnotu a ani se před jeho jménem neuvádí klíčové slovo void.
- Je polymorfní funkce můžeme mít více konstruktorů lišící se typem nebo počtem parametrů.
- Uvedení konstruktoru ve třídě není povinné.
- Konstruktor explicitně nevoláme, je volán automaticky při vzniku objektu.

Typické použití konstruktoru je inicializace členských proměnných objektu nebo alokace dynamických částí objektu.

```
struct Ctverec { float a;
```

```
Ctverec() { } // 1. konstruktor

Ctverec(float u) { a=u; } // 2. konstruktor

float obsah() { return a*a; }
```

Má-li konstruktor parametry, skutečné parametry uvádíme při definování objektu.

```
Ctverec c1,c2(),c3(5); // c1,c2-1. konstruktor, c3-2. konstruktor
```

Konstruktor s jedním parametrem je tzv. konvertující konstruktor (pokud není před ním uvedeno klíčové slovo **explicit**). Deklaraci objektu můžeme zapsat pomocí operátoru přiřazení:

Pro inicializaci proměnných v jejich deklaraci lze vedle přiřazení počáteční hodnoty operátorem přiřazení rovněž použít *inicializátor*. Výraz, kterým je proměnná inicializována, je uzavřen v závorkách za proměnnou.

```
int i(3); // int i=3;
```

};

Inicializátor lze použít v konstruktoru třídy pro přiřazení počáteční hodnoty proměnným třídy, kde za hlavičkou konstruktoru uvedeme znak : a za ním seznam inicializátorů (jednotlivé inicializátory jsou za sebou a vzájemně oddělené čárkami).

Členské proměnné, která je referencí, nelze přiřadit počáteční hodnotu jinak než inicializátorem.

Vlastnosti funkce destruktoru:

• Jeho jméno začíná znakem ~ a za ním je jméno třídy.

- Nemá žádné parametry.
- Nevrací hodnotu a ani se před jeho jménem neuvádí klíčové slovo void.
- Uvedení destruktoru ve třídě není povinné.
- Destruktor explicitně nelze zavolat, je volán automaticky při zániku objektu.

Typické použití destruktoru je pro úklid v objektu (uvolnění dynamicky alokované paměti v objektu, uzavření souborů používaných v objektu apod.).

Pro definici členské funkce platí:

- Může být uvnitř definice třídy taková funkce má charakter inline funkce.
- Může být vně definice třídy, uvnitř třídy je jen její deklarace (prototyp). Definice uvedená vně třídy má před jménem funkce jméno třídy oddělené operátorem rozlišení :: .

Můžeme mít definici všech členských funkcích vně třídy. U těch, které mají mít charakter **inline** funkcí, uvedeme u jejich definice klíčové slovo **inline**.

Zapouzdření

Je základní rys objektově orientovaného programování. Má dva aspekty:

- Proměnné a funkce, které s nimi pracují, jsou spojeny v jeden celek třídu.
- Členská proměnná třídy je chráněna proti tomu, aby její hodnotu nemohly změnit (a případně i používat) jiné funkce, než jsou funkce třídy, ve které je proměnná definována. Rovněž i členská funkce třídy může být chráněna proti tomu, aby je nemohla volat jiná funkce než členská funkce stejné třídy.

Omezení přístupu k členům třídy:

private	soukromý	přístupný jen pro funkce dané třídy
protected	chráněný	přístupný i pro funkce dědících tříd
public	veřejný	veřejně přístupný

Implicitní omezení přístupu k členům třídy:

struct	public
class	private

Konstruktory a destruktor musí být veřejné funkce (chceme-li vytvořit nějaký objekt třídy).

Kopírující konstruktor

Vytváří nový objekt jako kopii již existujícího objektu. Je implicitně definován v každé třídě.

Zápis deklarace objektu s použitím kopírujícího konstruktoru:

```
třída objekt2(objekt1);

třída objekt2=objekt1;

class Bod { float x,y;

   public: Bod(float xx,float yy) { x=xx,y=yy; }
};

Bod b1(1,2);

Bod b2(b1);

Bod b3=b1;
```

Kopírující konstruktor dělá mělké kopírování. Ve většině případů je to postačující. Někdy je ale zapotřebí hluboké kopírování. Jsou to například případy, kdy jsou v objektu dynamicky vytvářené datové struktury.

```
struct Jmeno { char *r;

Jmeno(const char *s) { r = new char [21]; strcpy(r,s); }

void zmenit(const char *s) { strcpy(r,s); }
```

```
~Jmeno() { delete [] r; }
};
Jmeno e("Eva");
Jmeno j=e;
j.zmenit("Jana");
cout << e.r;</pre>
               // Jana
cout << j.r; // Jana</pre>
struct Jmeno { char *r;
  Jmeno(const char *s) { r = new char [21]; strcpy(r,s); }
  Jmeno(const Jmeno &j) { r = new char [21]; strcpy(r,j.r); }
  void zmenit(const char *s) { strcpy(r,s); }
  ~Jmeno() { delete [] r; }
};
cout << e.r; // Eva</pre>
cout << j.r; // Jana</pre>
```